

כלם, שכנינה התפתחונה אדנ"י,
וכמה ממנים שומרי שערם הם
להיכל שלא יפנסו שם נביאים
אלא ברשות.

קום רועה הנאמן, קום פתח
ההיכל, שהרי כמה בעלי נבואה
הם דופקים על השערים של
ההיכל, ואומרים אדנ"י שפתי
תפתח, והיא סתומה אליהם, עד
שאתה תבא לשם היא לא
נפתחת. למלך שהיו צריכים
אותו עבדיו והשרים והממנים
ושליטי הארץ להראות עמו, כל
אחד כפי צרכו, וכל אחד כפי
שלטונו, וכל אחד כפי עסקו.
מה עשה המלך? שם את הכל
בידי הגבירה, ואמר, כל מי
שרוצה לבקש בקשתו, יבא
לגבירה שהיא הבית שלי, הבית
של יי, ההיכל שלי. וזהו אל
יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי,
אותי, פי אם בזאת.

באותו זמן פלם דופקים לפתח,
ששם סגרו"ן שסוגר, ושם
פתחו"ן שפותח. מיד יבא רועה
הנאמן ויאמר, אדנ"י שפתי
תפתח, קמ"ץ פתח, זה סוגר
ונה פותח, שפתי שפתיים (שבא)
שערי צדק, עליהם נאמר פתחו
לי שערי צדק.

מבפנים היא סגולת"א, סגול",
הוא בעלה, והיא סגולת"א
עטרה על ראשו, חל"ם, עליו
נאמר אבוא בם אודה יי, אבוא
היא עשר, שהיא נקדת חל"ם,
ובו אודה יי, שהוא כתר על
כלם, זה - זה צרי, והם שני
עמודי אמת. צדיקים יבאו בו,
זה צדיק שהוא אות ברית
בשניהם, הוא חיר"ק פחת צר"י,
והוא שור"ק, הקשר של שניהם,
ומשום זה אורך פי עניתני ותהי
לי לישועה, זו שכנינה, שהיא
מצדו של הצדיק, שור"ק אל
בעלה, הקשר שלו.

וכמה ממנן נטורי תרעין אינון להיכלא, דלא
יעלוין תמן נביאיא אלא ברשו.

קום רעיא מהימנא, קום אפתח היכלא, דהא
כמה מארי דנבואה אינון דפקין לתרעין
דהיכלא, ואמריין אדנ"י שפתי תפתח, ואיהי
סתומא לגבייהו, עד דאנת תיתי תמן איהי לא
אתפתחת, למלכא דהו צריכין ליה עבדוי
ואפרכסוי וממנן ושלטני ארעא למחזי עמיה,
כל חד כפום צרכוי, וכל חד כפום שלטנותיה,
וכל חד כפום עסקוי, מה עבד מלכא, שוי
כלא בידא דמטרוניתא, ואמר כל מאן דבעי
למשאל שאלתוי, ייתי למטרוניתא, דאיהי
בית דילי בית יי, היכל דילי, והאי איהו (ירמיה
ט כג) אל יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי,
פי אם בזאת.

בהווא זמנא דפקין פלהו לפתחא, דתמן
סגרו"ן דסגיר, ותמן פתחו"ן דפתח,
מיד ייתי רעיא מהימנא, ויימא אדנ"י שפתי
תפתח, קמ"ץ פתח, דא סגיר ודא פתח, תרין
שפון (נ"א שבא) שערי צדק, עלייהו אתמר (שם)
קח טו) פתחו לי שערי צדק.

מלנאו איהי סגולת"א, סגול"ל איהו בעלה,
ואיהי סגולת"א, עטרה על רישיה,
חל"ם עליה אתמר (שם) אבוא בם אודה יי,
אבוא איהי עשר, דאיהי נקודת חל"ם,
וביה (דף לב ע"ב) אודה יי דאיהו פתר על
פלהו, זה דא צרי, ואינון תרי סמכי קשוט,
צדיקים יבאו בו (תהלים קח כ), דא צדיק דאיהו
אות ברית, בתרוניהו, איהו חיר"ק תחות צר"י,
ואיהו שור"ק, קשורא דתרוניהו, ובגין דא
אורך פי עניתני ותהי לי לישועה (שם כא), דא
שכינתא, דאיהי מסטרא דצדיק שור"ק לגבי
בעלה, קשורא דיליה.